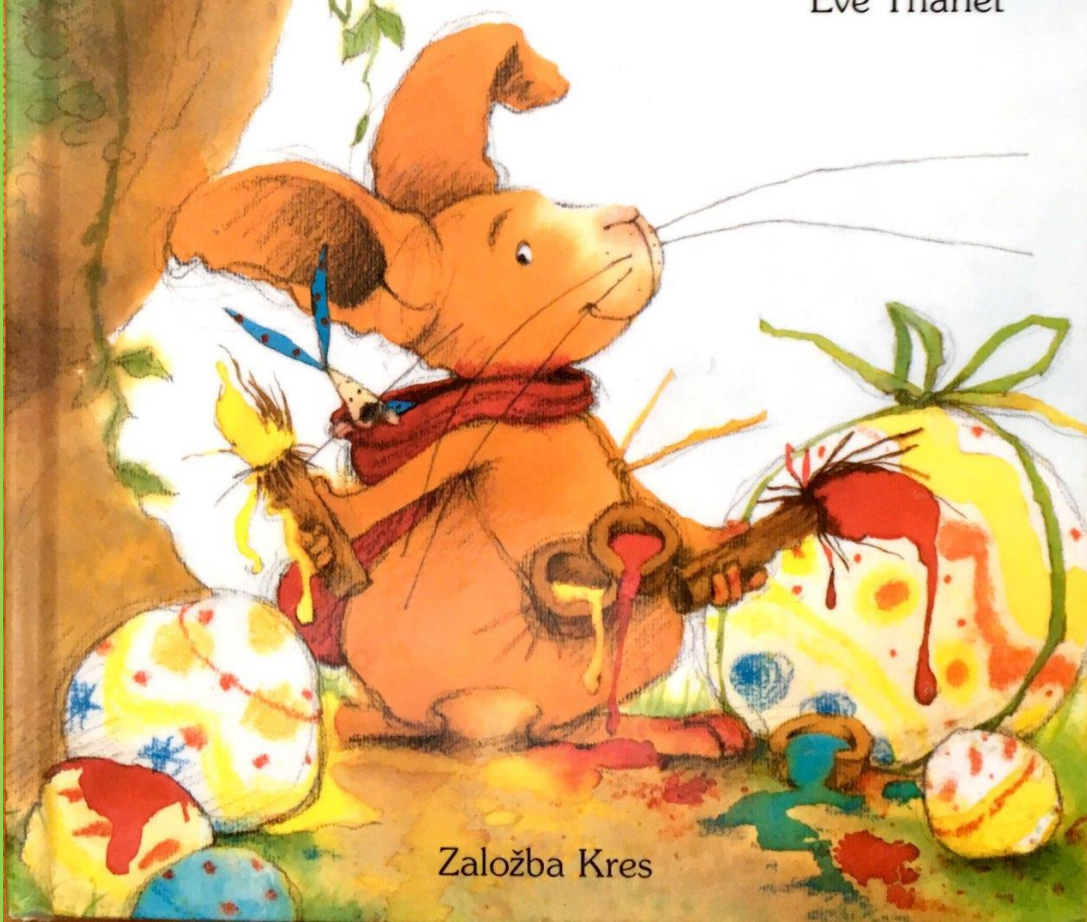

Mandi, velikonoční zajček

Brigitte Weninger
Eve Tharlet

Založba Kres

Končno je prišla pomlad.
Vse zeleni in cveti in ptički pojejo.
Družina Zajec sedi ob velikem štoru in toplo pomladno sonce
jim greje kožuščke.
Tedaj priteče Mandijev bratec Maks.

93.162

22.11.2013-34

769.81

»Veste, kaj sem pravkar izvedel?
Ljudje praznujejo jutri velik praznik. Velika noč
mu pravijo. Velikonočni zajček
obišče otroke in v svoji košari
jim prinese pisana jajčka
in majhna darila. In ta velikonočni
zajček prebiva v našem gozdu.«
»Kaj? Kje?« je poskočil Mandi.
Oče Zajec se je zamišljeno popraskal po glavi. »Drži, da zajci prebivajo
v gozdu, a za velikonočnega zajčka še nisem slišal!«

Mani, Lina in najmanjša Mija so poslušali z odprtimi očmi.
»Mija bi tudi lada dalilo,« je zacvilila zajčica.
»Mogoče bi tudi nam velikonočni zajček prinesel darila,« je rekla Lina,
»le prositi ga moramo.«
»Poiščimo ga!« je predlagal Mani.
In podali so se v gozd.

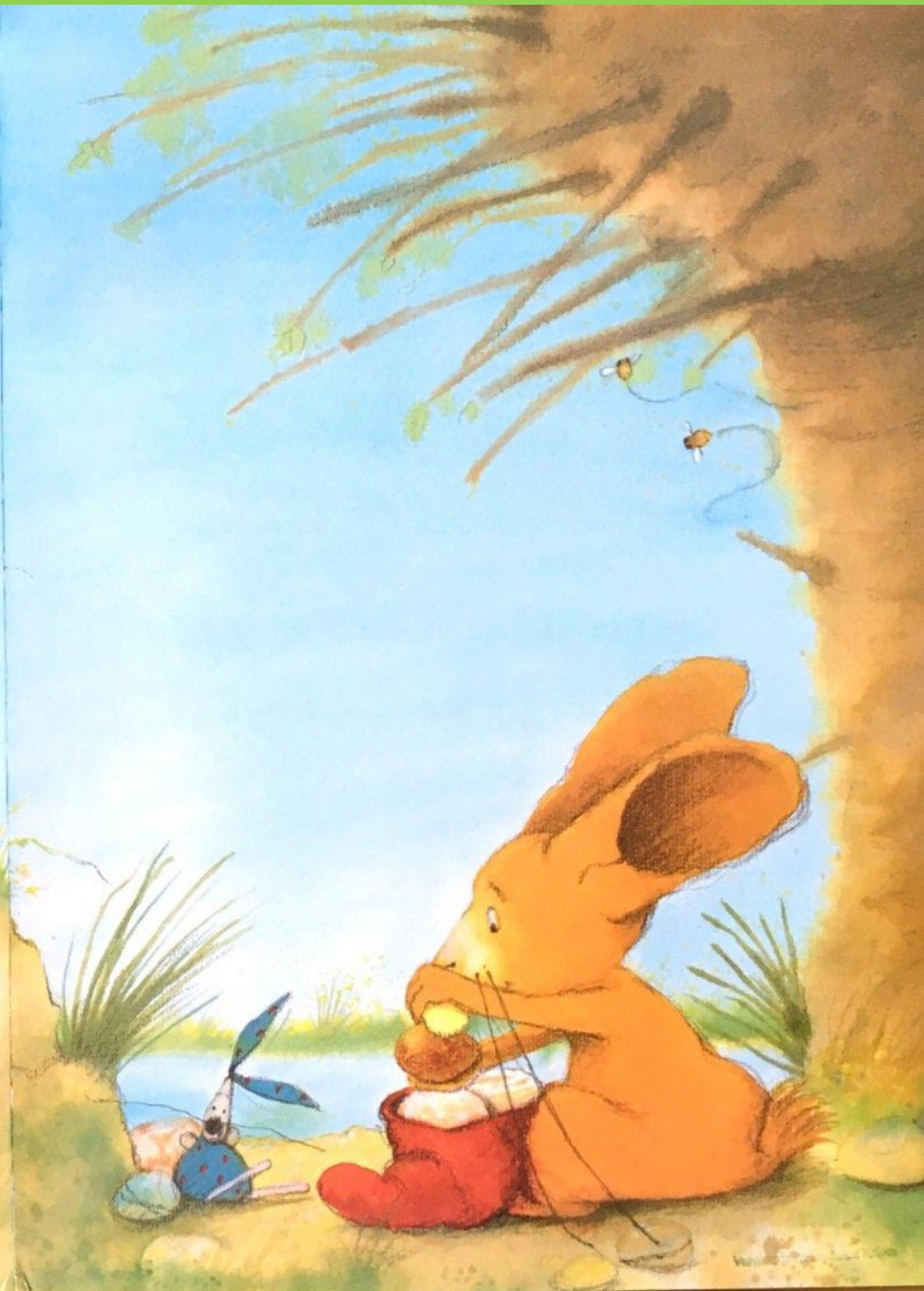
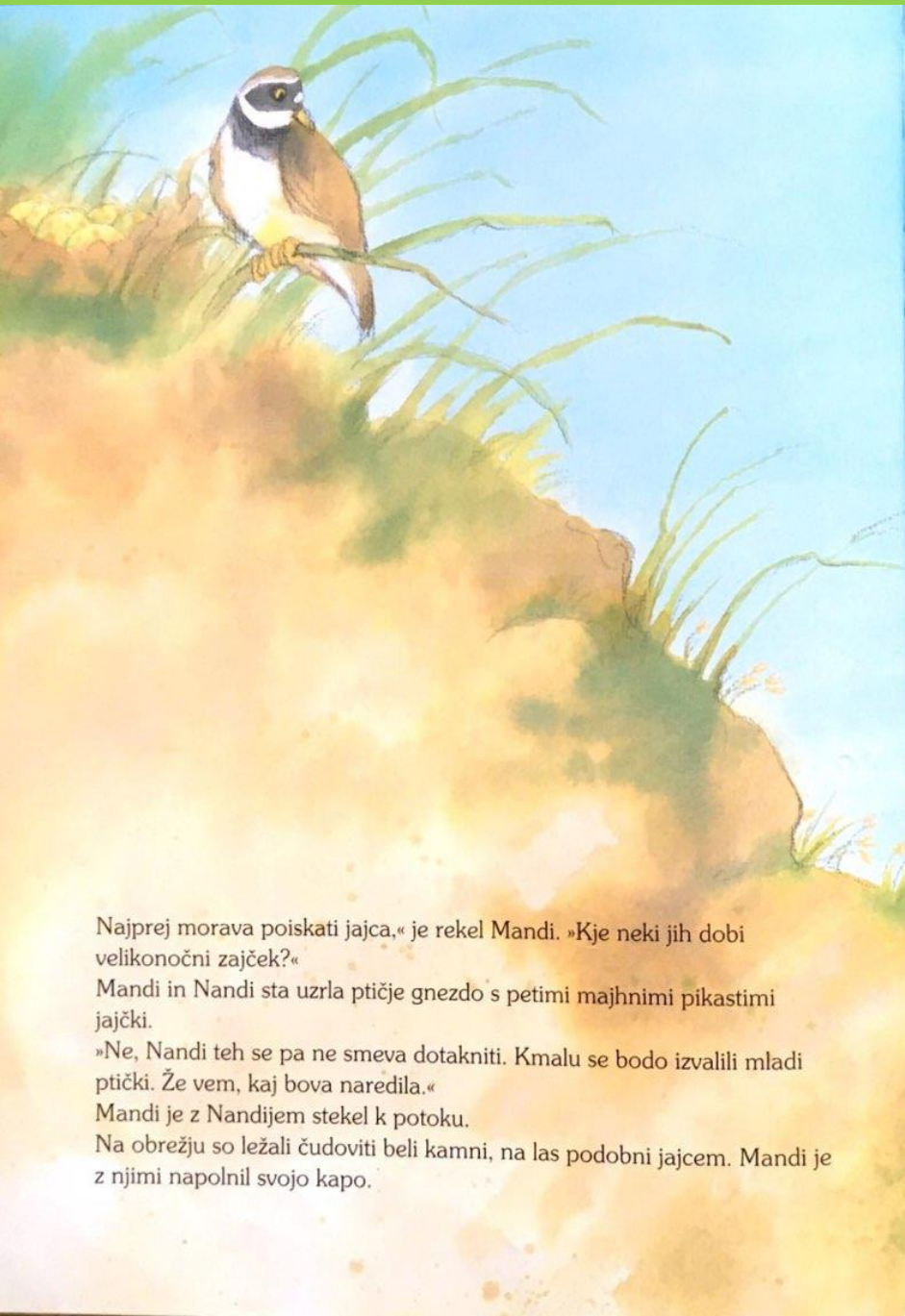
Zajčki so iskali in iskali in iskali,
a velikonočnega zajčka niso našli.

Lina, Mani, Maks in Mija so bili razočarani.
Mandi je jezno odskakljal proč. Sedel je v travo, stiskal Nandija
in modroval: »Ne bi bilo prav, če ne bi dobili velikonočnih
jajčk in darilc. Res bi bil vesel pisanih jajčk za Veliko noč.
Kaj pa, če ...

... Ja, Nandi! Spomnil sem se!
Jaz bom velikonočni zajček za moji
sestrici in bratca. To bo še veselo!
Mandi je bil spet dobre volje
in je poskočil.
»Pridi, Nandi, veliko dela naju čaka!

Najprej morava poiskati jajca,« je rekel Mandi. »Kje neki jih dobi velikonočni zajček?«
Mandi in Nandi sta uzrla ptičje gnezdo s petimi majhnimi pikastimi jajčki.
»Ne, Nandi teh se pa ne smeva dotakniti. Kmalu se bodo izvalili mladi ptički. Že vem, kaj bova naredila.«
Mandi je z Nandijem stekel k potoku.
Na obrežju so ležali čudoviti beli kamni, na las podobni jajcem. Mandi je z njimi napolnil svojo kapo.

»Zdaj potrebujeva še darilca.«

Do večera sta prijatelja tičala v svojem gozdnem skrivališču. Mandi je spletel košarico za Linin storžek. Za najmlajšo sestrico je iz korenine izrezljal velikonočnega zajčka. Za Maksa in Manija pa ladjici iz lubja.

»Tako. Pa sva gotova!« se je zasmejal Mandi.

»Jutri navsezgodaj bo Mandi velikonočni zajček. Prinesel bo pisana jajčka in darila in vsi bodo prepričani, da jih je obiskal pravi velikonočni zajček,« se je veselil dolgoušček.

Ponoči Mandi od razburjenja in pričakovanja ni mogel spati.
Ob jutranjem svitu se je po konicah svojih mehkih tačk splazil ven.
Medtem ko je njegova družina še trdno spala, je Mandi skrival darila,
Nandi pa mu je pomagal.
Potem sta se neslišno odplazila nazaj v toplo posteljo.
»O, kako bodo Lina, Mani, Maks in Mija pogledali...«

Na velikonočno jutro je zajčja družinica priskakljala k štoru.
»Aua!« Lina se je spotaknila ob nekaj okroglega, pisanega.
»Pisano jajce! Pravo velikonočno jajce sem našla!« je čisto iz sebe cvilila Lina.
»In tam je še eno! Velikonočni zajček nas je obiskal.«
»Kaj? Kje?«
Lina, Mani, Maks in Mija so se ozirali naokrog. Kmalu so našli vsa jajčka in darila.
Mali zajčki so se smejali in skakali od veselja.

»In ti, Mandi?«
je vprašala
mama zajklja.
»Tebi velikonočni zajček
ni ničesar prinesel?«
Mandi je zardel
kot zrel paradižnik.

Presneto! Sploh ni pomislil na to. Tudi zase bi moral nekaj skriti.
Potem ne bi nikomur prišlo na misel, da je on velikonočni zajček.
»Jaz – jaz – jaz še nisem
ničesar našel,«
je zmedeno
jecljal Mandi.

Sklonil se je v grmovje in se delal, da nekaj išče, čeprav je bil trdno prepričan, da tam ni nič.

Kaj pa je zdaj to?
V grmu sta ležala pisano velikonočno jajce in majhna
vrbova piščalka.
Mandiju se je zameglilo.
Kdo pa je to skrtil sem?

»Prav je, da dobri
velikonočni zajček obdari
vsakega otroka!« je prikimal
oče zajec. »Zdaj se lahko
poveselimo.«
Seveda so se vsi strinjali.

Mama zajklja je pripravila košaro za piknik in družina Zajec jo je veselo mahnila na gozdno jaso. Najbolj srečen med vsemi je bil seveda Mandi, mali velikonočni zajček!

